ΔΕΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ
ΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣ ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΙ
— ΣΕΛΙΣ 8Η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ: Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221 — 23 καί 3237.283 — 86
ΕΤΟΣ ΚΘ΄ ΑΡ. 8737. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀνατ. 7.05΄. Δύσ. 5.14΄
Σελήνη 19 ἡμερῶν
Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου

Μετά ἐξαήμερον πολιτικήν μάχην εἰς τό Δικαστήριον

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ 17

Οἱ 12 ἠθωώθησαν κατεδικάσθησαν 5

Οἱ καταδικασθέντες (ἀπό ἀριστερά): Βασ. Μπενάκης, 24 μῆνες. Χαρ. Ἀτσάλης, 14 μῆνες, Ἀν. Στεφανοπούλου, 11 μῆνες Νικ. Μορφέσης, 8 μῆνες καί Παν. Φασιλῆς, 6 μῆνες

Ἐλεύθεροι ἀφέθησαν καί οἱ δέκα ἑπτά κατηγορούμενοι γιά τά γεγονότα τῆς 4ης Νοεμβρίου. Δώδεκα ἀπ' αὐτούς ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι καί οἱ πέντε καταδικάσθηκαν σέ ποινές φυλακίσεως ἀπό 6—24 μῆνες — ἀλλά τό δικαστήριο ἔκρινε ὅτι ἡ ἔφεσή τους ἔχει ἀνασταλτικό ἀποτέλεσμα.

Ἐξ ἄλλου, γιά δύο ἀπό τούς καταδικασθέντες τό δικαστήριο ἀνεγνώρισε τό δικαίωμα τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς τους πρός 150 δρχ. τήν ἡμέρα.

Συγκεκριμένα καταδικάστηκαν οἱ κ.κ.:
Χαρ. Ἀτσάλης (14 μῆνες).
Βασ. Μπενάκης (2 χρόνια).
Παν. Φασιλῆς (6 μῆνες).
Νικ. Μορφέσης (8 μῆνες).
Ἀναστασία Στεφανοπούλου (11 μῆνες).

Ἀθωώθηκαν οἱ κ.κ.:
Γεώργ. Παπαδόπουλος, φοιτητής.
Παν. Κίνιας, καθηγητής.
Α. Ἀλεξανδράκης, φοιτητής.
Ἰωάν. Ζέρβας, σπουδαστής Πολυτεχνείου.
Γεώργ. Μικρούτσικος, ἰδιωτικός ὑπάλληλος.
Τ. Φουντούκης, σπουδαστής.
Παν. Μπακάλης, Πολ. Μηχανικός.
Ἀντ. Σωτηρίου, σπουδαστής.
Νικ. Κούτσικος, ἰδιωτ. ὑπάλληλος.
Κων. Δουβλέκας, ἀγρότης.
Ἀντ. Ἴσαρης, τραπεζικός ὑπάλληλος.
Χριστίνα Γιούργα γεωπόνος.

Τέσσερις ἀπό τούς καταδικασθέντες (Μορφέσης, Ἀτσάλης, Μπενάκης καί Στεφανοπούλου), δήλωσαν ὅτι σήμερα θά ἔχουν ἐπαφές μέ τούς συνηγόρους τους γιά τήν ὑποβολή μηνύσεων ἐναντίον ἀστυνομικῶν ὀργάνων, πού τούς κακοποίησαν κατά τά ἐπεισόδια.

Ἐξ ἄλλου, οἱ πέντε καταδικασθέντες δέχθηκαν τήν ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου μέ τίς ἑξῆς ἀντιδράσεις:

Οἱ ἀπολογίες καί ἡ ἀγόρευσις τοῦ εἰσαγγελέως
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ΑΤΣΑΛΗΣ: Αἰσθάνομαι ὑπερήφανος. Πιστεύω στόν ἄνθρωπο, πού εἶναι ἐλεύθερος, πού νά μπορῆ νά πῆ ἐλεύθερα τή σκέψη του σέ κάθε στιγμή. Φθάνει νά μείνη ἐλεύθερος κι' ἀφοῦ τήν πῆ.

ΜΟΡΦΕΣΗΣ: Εἶμαι ὑπερήφανος γιά τή σημαία πού ἔστησα, ἔστω κι' ἄν καταδικάστηκα.

ΜΠΕΝΑΚΗΣ: Εἶχα τήν ἐντύπωση ὅτι θάβγαινα ἀθῶος. Μετά τήν εἰσαγγελική πρόταση, τό εἶχα πάρει ἀπόφαση.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ: Αἰσθάνομαι δημοκράτισσα καί νοιώθω χαρά πού ἀγωνίστηκα, ἔστω καί λίγο. Ἀδιαφορῶ γιά τήν ποινή, ἀκόμα κι' ἄν ἔμπαινα στή φυλακή, θά αἰσθανόμουνα ἐλεύθερη.

ΦΑΣΙΛΗΣ: Εἶμαι ὑπερήφανος γιά τήν ἀπόφαση. Πῆγα στό μνημόσυνο ὅπου τιμήθηκε ὁ μεγάλος ἐθνικός ἡγέτης καί καταδικάσθηκα μέ τόν νόμο 4.000. Τίποτε ἄλλο.

Γενικά θερμή ἦταν ἡ ἀτμόσφαιρα στήν αἴθουσα μετά τήν ἀπόφαση. Πολλοί φίλοι τῶν κατηγορουμένων — καταδικασθέντων καί ἀθωωθέντων — τούς ἀγκάλιαζαν καί τούς φιλοῦσαν.

Ἔτσι τελείωσε ἡ δίκη τῶν 17, πού κάλυψε πέντε μέρες.

Ἡ ἀπόφαση

Στίς 8 παρά τέταρτο ὁ πρόεδρος ἐπανέλαβε τήν συνεδρίαση τοῦ δικαστηρίου γιά νά ἀποσυρθῆ ἀμέσως σέ διάσκεψη πού κράτησε μέχρι τίς 8.15.

Ὁ πρόεδρος κ. Φλούδας ἄρχισε τήν ἀνάγνωση τῆς ἀποφάσεως ἐνῶ στό ἀκροατήριο ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτη σιγή.

«Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐγγράφων καί τῶν ἀπολογιῶν τῶν κατηγορουμένων τό δικαστήριον δέχεται ὅτι...» ἦταν ἡ ἀρχή τῆς ἀποφάσεως καί στή συνέχεια ἄρχισε νά ἀπαγγέλλη τίς κατηγορίες γιά τίς ὁποῖες κρίθηκε ἔνοχος ἤ ἀπό τίς ὁποῖες ἀθωώθηκε ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων.

● Ὁ κ. Ἀτσάλης κηρύχθηκε ἔνοχος γιά τά ἀδικήματα θρασύτητος κατά τῆς ἀρχῆς, καί γιά ἁπλή σωματική βλάβη ἐν συνδυασμῷ μέ τό νόμο 4.000 περί τεντυμποϊσμοῦ εἰς βάρος τροχονόμου. Κηρύχθηκε ἀθῶος γιά τίς κατηγορίες τῆς ἀντιστάσεως, τῆς ἐξυβρίσεως, τῆς παρακωλύσεως τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν ἁπλῶν σωματικῶν βλαβῶν καί τῆς φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας.

● Ὁ κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος κηρύχθηκε ἔνοχος ἁπλῆς ἐξυβρίσεως εἰς βάρος τοῦ ἀστυφύλακα Χριστοπούλου, ἀλλ' ἐπειδή δέν ὑπῆρχε ἔγκληση παύει ἡ ποινική του δίωξη. Ἀθωώθηκε γιά τήν θρασύτητα, γιά τήν περιύβριση ἀρχῆς, γιά τήν ἀντίσταση καί γιά τίς ἁπλές σωματικές βλάβες. Μετά τήν ἀπαγγελία τῆς ἀποφάσεως ὁ πρόεδρος εἶπε στόν Παπαδόπουλο «Ἄπελθε».

● Ὁ κ. Νικόλαος Μορφέσης: κηρύχθηκε ἔνοχος θρασύτητος κατά τῆς ἀρχῆς. Κηρύχθηκε ἀθῶος γιά τήν ἀντίσταση, γιά τήν περιύβριση ἀρχῆς, γιά τήν φθορά ξένης ἰδιοκτησίας καί γιά τίς ἁπλές βλάβες.

● Ὁ κ. Ἀλέξ. Ἀλεξανδράκης: κηρύχθηκε ἀθῶος γιά ὅλες τίς κατηγορίες. Τήν ἴδια στιγμή ἐγκατέλειψε καί ὁ Ἀλεξανδράκης τό ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου.

● Ὁ κ. Παν. Κίνιας κηρύχθηκε ἀθῶος ἀπό ὅλες τίς κατηγορίες. Καί ὁ κ. Κίνιας ἐγκατέλειψε ἀμέσως τό ἑδώλιο.

● Ὁ κ. Βασ. Μπενάκης κηρύχθηκε ἔνοχος γιά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς, γιά ἐπικίνδυνη σωματική βλάβη καί γιά ἁπλῆ σωματική βλάβη ἐν συνδυασμῷ μέ τόν νόμο 4000. Ἀθωώθηκε γιά τίς κατηγορίες τῆς ἀντιστάσεως, τῆς περιυβρίσεως ἀρχῆς, γιά τίς ἁπλές σωματικές βλάβες καί γιά τήν φθορά.

● Ὁ κ. Παν. Φασιλῆς κηρύχθηκε ἔνοχος ἐξυβρίσεως ἀστυνομικοῦ ὀργάνου μέ τήν ἐπιβαρυντική περίπτωση τοῦ 4000.

● Ἡ δίς Χριστίνα Γιούργα κηρύχθηκε ἀθῶα ἀπό ὅλες τίς κατηγορίες καί ἐγκατέλειψε τό ἑδώλιο.

● Ὁ κ. Ἰωάν. Ζέρβας κηρύχθηκε ἀθῶος ἀπό ὅλες τίς κατηγορίες καί ἐγκατέλειψε κι αὐτός τό ἑδώλιο.

● Ἡ δίς Ἀναστασία Στεφανοπούλου κηρύχθηκε ἔνοχη γιά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς καί γιά περιύβριση ἀρχῆς χωρίς τό νόμο 4.000. Γιά ὅλες τίς ἄλλες κατηγορίες, ἀθωώθηκε.

● Ὁ κ. Γεώργιος Μικρούτσικος κηρύχθηκε ἀθῶος ἀπό ὅλες τίς κατηγορίες καί ἐγκατέλειψε τό ἑδώλιο.

● Ὁ κ. Παν. Μπακάλης κηρύχθηκε ἀθῶος ἀπό ὅλες τίς κατηγορίες καί ἐγκατέλειψε τό ἑδώλιο.

● Ὁ κ. Τιμ. Φουντούκης κηρύχθηκε ἀθῶος ἀπό ὅλες τίς κατηγορίες καί ἐγκατέλειψε τό ἑδώλιο.

● Ὁ κ. Ἀντών. Σωτηρίου κη-

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Ὁ Ἀλ. Παναγούλης «ἀνεπιθύμητος» εἰς τήν Ἀμερικήν

ΔΕΝ ΤΟΥ ΕΠΕΤΡΑΠΗ Η ΕΙΣΟΔΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 13 Νοεμβρίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. — Ἡ ἀμερικανική κυβέρνησις ἀπέρριψε αἴτησιν τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Παναγούλη νά λάβη θεώρησιν τοῦ διαβατηρίου του δι' ἐπίσκεψιν εἰς τάς Ἡνωμένας Πολιτείας καί ὡς δικαιολογίαν ἀναφέρει ὅτι οὗτος εἶναι πρόσωπον «μέ ἠμβλυμένην ἠθικήν συνείδησιν».

Ταῦτο ἀποκαλύπτεται εἰς ἐπιστολήν ἡ ὁποία ἐπεδόθη σήμερον τήν πρωΐαν εἰς τούς κ.κ. Τζ. Οὐ. Φουλμπράιτ, πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Γερουσίας, Μπένζαμιν Ρόζενθαλ, πρόεδρον τῆς Ὑποεπιτροπῆς Εὐρώπης τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων καί Ντόν Ἔντουαρντς, πρόεδρον τῆς Ὑποεπιτροπῆς Πολιτικῶν καί Συνταγματικῶν Δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς ἀπό τόν κ. Ἠλ. Δημητρακόπουλον. Οὗτος διά τῆς ἐπιστολῆς ζητεῖ ἀπό τό Κογκρέσσον «νά διαμαρτυρηθῆ κατά τῆς αὐθαιρέτου ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως».

Εἰς τήν ταυτόσημον ἐπιστολήν του πρός τά τρία μέλη τοῦ Κογκρέσσου ὁ κ. Δημητρακόπουλος ἀναφέρεται λεπτομερέστερον εἰς τήν φυλάκισιν, τήν καταδίκην καί εἰς ὅσα ὑπέστη ὁ Ἀλέξ. Παναγούλης, ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ἄρνησις τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχῶν νά ἐπιτρέψουν τήν εἴσοδόν του εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας «θά ἀποτελέση ἰσχυρόν πλῆγμα διά τούς φίλους τῆς Ἀμερικῆς εἰς τήν Ἑλλάδα καί τόν κόσμον πού ἐξακολουθοῦν νά πιστεύουν ὅτι ἀποτελεῖ χώρα τῆς ἐλευθερίας» καί ὑποστηρίζει ὅτι «ἀποτελεῖ εἰρωνείαν τό γεγονός ὅτι ἡ ἀμερικανική κυβέρνησις ἀρνεῖται νά ἐπιτρέψη τήν εἴσοδον εἰς ἕνα ἄτομον τό ὁποῖον, οἱοδήποτε καί ἄν ἦτο τό ἀδίκημά του, ἔλαβε χάριν ἀπό τήν στρατιωτική κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν τόν παρελθόντα Αὔγουστον καί ἄδειαν νά ἐγκαταλείψη τήν χώραν».

Ὁ κ. Δημητρακόπουλος ζητεῖ ἀπό τό ἀμερικανικόν Κογκρέσσον, «τόν θεματοφύλακα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, νά διαμαρτυρηθῆ κατά τῆς αὐθαιρέτου ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως καί νά καταστήση σαφές ὅτι ἡ Ἀμερική ἐξακολουθεῖ νά παραμένη καταφύγιον τῶν ἐλευθέρων».

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τετέλεσται

ΚΡΑΥΓΗ ἀπογνώσεως ἐκβάλλει «Ὁ Χρόνος» τῆς Κομοτηνῆς. «Τετέλεσται», εἶναι ὁ τίτλος ἄρθρου τοῦ συνεργάτου του κ. Ἀθ. Ἀθανασιάδη.

Τετέλεσται: «Τό μοιραῖον ἀνηγγέλθη. Τό Πανεπιστήμιον Θράκης, πρίν ἴδη τό φῶς, ἐρρίφθη εἰς τόν Καιάδα τῆς λήθης».

Καί εἶχαν ἀνθίσει τόσες ἐλπίδες γύρω στήν ἀπόφαση γιά ἵδρυση ἀνωτάτου ἐκπαιδευτηρίου σ' ἕνα ἀπό τά πιό νευραλγικά μας σημεῖα.

Ἰδιαίτερη χαρά, ἰδίως τῶν Θρακῶν, ὅταν θάβλεπαν κάποτε σάν ἐθνική ἔπαλξη καί τό «Θρακιστάν» τους. Ἱκανοποίηση καί γιά τήν ἄλλη Ἑλλάδα. Μέγιστο ἐθνικό θέμα. Ὕστερ' ἀπό τό Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, πρώτη στή σειρά ἐρχόταν ἡ Θράκη. Ἔμεινε τελευταία. Καί πάλι ἀνακαλοῦν τήν ἀπόφαση.

Σέ ἄμεση γειτονία μέ τήν Τουρκία, μέ μειονότητα πού καλπάζει πρός τά ἐμπρός σέ ὄγκο καί δραστηριότητα καί ὑπόσχεται, ὄχι σέ μακρινό χρόνο, νά πάρη θέση πλειονότητας. Ἕνα ἀνώτατο πνευματικό ἵδρυμα θά ἦταν ἡ ἐπιβλητική πνευματική παρουσία τῆς χώρας.

Περνοῦν ὅμως σφουγγάρι πάνω σέ ὅσα εἶχαν ὑποσχεθῆ.

Μποροῦσε τάχα νά γίνη διαφορετικά; «Ὅταν — γράφει ὁ συνεργάτης τῆς ἐφημερίδας — εἰς τόν κρατικόν μηχανισμόν καί εἰς τάς θέσεις - κλειδιά δέν ὑπάρχει οὔτε μισός Θρᾶξ,... καμμιά προκοπή εἰς τόν τόπον αὐτόν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξη».

Τό συλλαμβάνετε; Ρητορεῖες, ἐνθουσιασμοί, ἔξαρση, προσκόμιση τίτλων ἰδιοκτησίας ἀπό τά βάθη τῆς ἱστορίας, ἔρχεται ὅμως ἡ ὥρα τῆς ἐνσωματώσεως καί οἱ Θρᾶκες τόσο ἀπωθοῦνται στό περιθώριο, ὥστε «οὔτε μισός Θρᾶξ» νά ὑπάρχη σέ θέσεις ἀπό τίς ὁποῖες ἐξαρτᾶται ἡ πορεία τῆς Θράκης.

Τό στερνοπαίδι πού γίνεται ἀποπαίδι. «...Πρέπει νά τό πάρωμεν ἀπόφασιν. Θά μένωμεν πάντα ἔξω τοῦ Νυμφῶνος». Εἰς ἡμᾶς ἔπεσεν ὁ ρόλος τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου».

Ἀπό κορυφαῖα στά ἐνδιαφέροντά μας πού ἔπρεπε νά εἶναι, τῆς ἀρνοῦνται καί θέσιν οὐρανοῦ νά τῆς δώσουν.

Γιά λόγους οἰκονομικούς μήπως; Οἱ λόγοι ὅμως αὐτοί παραβλέπονται ὅταν πρόκειται γιά «τάματα», τά ὁποῖα ἔχουν ἐκπληρωθῆ, ἐβεβαίωνε ὁ ἱστορικός Μαρκεζίνης.

Ναός στά Τουρκοβούνια, ὅταν στήν πρώτη γραμμή προσεγγίσεως μ' αὐτή τήν ἴδια τήν Τουρκία, δηλώνουμε ἀδυναμία νά θεμελιώσουμε ναό τοῦ πνεύματος.

Παρακάμπτονται οἱ οἰκονομικοί λόγοι καί ἀνοίγονται οἱ κρουνοί τοῦ προϋπολογισμοῦ γιά νά εὐφρανθοῦν καί πραϋνθοῦν οἱ θυμοί τῶν ἀχρηστευμένων ἀπό τούς νέους ἀνέμους. Μαζί δέ μέ τό βασιλικό — ἐννοῶ τό φυτό — γιά νά σωθοῦν τά προσχήματα, ποτίζεται κ.' ἡ γλάστρα, πολιτικοί καί ἀπόγονοι πολιτικῶν πού, λησμονημένοι ἀπό τό χρόνο, θαμπώνονται σήμερα ἀπό τήν ξαφνική πάχυνση τῶν συντάξεών τους.

Ἀπίθανα σέ ὄγκο ἑκατομμύρια. Ἑκατομμύρια γιά τό «κυβερνητικόν μέγαρον» τῆς Πάρνηθας, μυστηριῶδες κτιριακό συγκρότημα ἄγνωστης χρησιμότητας. Ἑκατομμύρια γιά νά ξηλωθῆ ἕνα ἀπό τά λίγα ἀθηναϊκά κομψοτεχνήματα, τό μέγαρο Μαξίμου, καί νά γίνη κατάλληλος γιά τό προεδρικό ζεῦγος οἶκος.

Ἐν τῷ φανερῷ αὐτά. Ποιός ξέρει τί γίνεται μέ τά ἐν κρυπτῷ.

Τή στενότητα χρήματος δέν τή θυμήθηκαν παρά μόνο ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τῆς Θράκης.

Κακόηχο κύκνειο τῶν δοτῶν ἐξουσιῶν, θά λέγαμε, ἄν πραγματικά ἐπρόκειτο γιά τήν ὕστατη φωνή τῶν δοτῶν ἐξουσιῶν. Κάκιστο κύκνειο μέ τό «Τετέλεσται» τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης, θά ὑπῆρχε ὅμως τό ἀντίβαρο ἄν τό κύκνειο συνέπιπτε καί μέ τό «τετέλεσται» τοῦ Κατεστημένου. Ἀλλά ποῦ; Ἄργειε νάρθη ἐκείνη ἡ εὐλογημένη τοῦ κύκνειου ὥρα.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

«Ἐπιχειρηματικά συμφέροντα ὑπαγορεύουν τήν πολιτικήν τῶν Η.Π.Α. εἰς τήν Ἑλλάδα»

ΚΑΤΗΓΓΕΙΛΕ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΝ Ο κ. ΡΟΖΕΝΘΑΛ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 13 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις. — Αἱ σχέσεις τοῦ προέδρου Νίξον μέ ἑλληνικά ἐπιχειρηματικά συμφέροντα ἤ μέ ἀμερικανικά ἐπιχειρηματικά συμφέροντα εἰς τήν Ἑλλάδα, ἀποτελοῦν ἤδη τό ἀντικείμενον ἀντιδράσεων εἰς τό Κογκρέσσον. Τήν Δευτέραν, μέ ὁμιλίαν του εἰς τήν Βουλήν τῶν Ἀντιπροσώπων, ὁ πρόεδρος τῆς Ὑποεπιτροπῆς διά τήν Εὐρώπην κ. Μπέντζαμιν Ρόζενθαλ ὑπεστήριξεν, ὅτι τήν διαμόρφωσιν τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς εἰς τήν Ἑλλάδα ὑπαγορεύουν «ὡρισμένα ἀμερικανικά ἐπιχειρηματικά συμφέροντα», τά ὁποῖα ἐνδιαφέρονται «διά τήν διατήρησιν καλῶν σχέσεων μέ τήν Ἑλλάδα ὅπου ἔχουν σημαντικάς ἰδιωτικάς ἐπενδύσεις». Τό πλῆρες κείμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ρόζενθαλ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ πρόεδρος Νίξον μέ τόν κ. Τόμ Πάπας τό 1967

«Ὅταν οἱ ἡγέται τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατέλαβαν παρανόμως τήν ἐξουσίαν κατά τήν 21ην Ἀπριλίου τοῦ 1967, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶχον τήν εὐκαιρίαν νά ἀποδείξουν ἐκ νέου τήν σημασίαν τοῦ ΝΑΤΟ ὡς συμμαχίας μεταξύ δημοκρατιῶν. Ἀπωλέσαμε αὐτήν τήν εὐκαιρία ἀποδεχόμενοι τήν ἰδιότυπη ἄποψη ὅτι τά στρατιωτικά καί στρατηγικά μας πλεονεκτήματα ἐκ τῆς διατηρήσεως στενῶν δεσμῶν μέ τό δικτατορικόν καθεστώς τῆς Ἑλλάδος ἰσοστάθμιζαν τό μακροπρόθεσμον ἐνδιαφέρον μας γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς δημοκρατίας εἰς αὐτήν τήν χώραν. Σέ συνέντευξή του πρός τόν Τύπον, τάν Ἰούλιο τοῦ 1972, ὁ πρόεδρος ἐστήριξε τό βάσιμον τῆς πολιτικῆς μας στήν πεποίθησή μας ὅτι «χωρίς τήν βοήθεια πρός τήν Ἑλλάδα καί τήν βοήθεια πρός τήν Τουρκία, δέν μποροῦμε νά ἔχουμε βιώσιμη πολιτική σωτηρίας τοῦ Ἰσραήλ».

Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τήν μέσω τοῦ ΝΑΤΟ ἔκκλησίν μας γιά ὑποστήριξιν στήν κρίσι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐδόθη εἰς τάς Ἀθήνας, ὑπό μορφήν δημοσίας δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Παλαμᾶ. Ἡ δήλωσις αὐτή ἐβεβαίωνε ὅτι «αἱ φιλικαί σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μέ τάς ἀραβικάς χώρας ἀποκλείουν οἱανδήποτε συμμετοχήν της, ἄμεσον ἤ ἔμμεσον, εἰς ἐνδεχομένην ἐναντίον των δρᾶσιν». Ἄν ἡ πολιτική μας ἔναντι τῆς ἑλληνικῆς δικτατορίας, πολιτική φιλικῶν σχέσεων, διασαλεύεται ἀπό τήν συμπεριφοράν αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως στήν Μέση Ἀνατολή, τότε ποιά εἶναι ἡ ἐξήγησις;

Ὁ κ. Τόμ Πάπας

Μία ἀνησυχητική πιθανότης ἡ ὁποία ἀναφαίνεται κάθε τόσον, εἶναι ὁ ρόλος ὡρισμένων ἀμερικανικῶν ἐπιχειρήσεων πού ἔχουν συμφέροντα στήν διατήρησιν καλῶν σχέσεων μέ τήν Ἑλλάδα, καθότι ἔχουν ἐκεῖ ἀξιολόγους ἰδιωτικάς ἐπενδύσεις. Καί τό κυριώτερον πρόσωπον εἰς αὐτήν τήν ἑλληνο-ἀμερικανικήν ἐπιχειρησιακήν κοινότητα εἶναι ὁ Τόμας Α. Πάπας, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἐπίσης στέλεχος τῆς Ἐπιτροπῆς Χρηματοδοτήσεως τῶν Ρεπουμπλικανῶν καί συνέβαλε πολύ στήν συγκέντρωσιν καί τήν συνεισφορά κεφαλαίων διά τό ρεπουμπλικανικόν κόμμα, τουλάχιστον ἀπό τό 1968 καί ὕστερα.

Ὁ Σέϋ Κάντορ, τῆς ἐφημερίδος «Νέα τοῦ Ντητρόϊτ», σέ πρόσφατο ἄρθρο του περιέγραψε μερικούς ἀπό τούς δεσμούς μεταξύ τοῦ Πάπας, τῆς ἐπανεκλογῆς τοῦ Νίξον καί μερικῶν Ἑλλήνων, γιά τούς ὁποίους λέγεται ὅτι συνέβαλαν μεγάλως στήν περυσινή ἐπανεκλογή τοῦ Νίξον.

Ἡ ὑποεπιτροπή διά τήν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας εἶμαι πρόεδρος, ἔχει ἀπό τινος χρόνου καταστῆ ἐνήμερος διά τάς ἐπιπτώσεις αὐτῶν τῶν ἐσωτερικῶν πολιτικῶν δραστηριοτήτων ἐπί τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Κατά τάς ἀκροάσεις μας τοῦ 1971 περί «Ἑλλάδος, Ἱσπανίας καί στρατηγικῆς τῆς νοτίου πτέρυγος τοῦ ΝΑΤΟ» συνεζητήθη τό θέμα τοῦ ρόλου τοῦ Πάπας στήν ἐξωτερική πολιτική μας ἔναντι τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης, ἕνας ἐκ τῶν μαρτύρων μας, ὁ κ. Ἠλίας Π. Δημητρακόπουλος, ὑπέβαλε μνημόνιον σχετικόν μέ τόν ρόλον τοῦ Πάπας εἰς τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων. Εἶναι προφανές ὅτι τό ἐνδιαφέρον τῆς ὑποεπιτροπῆς διά τήν Εὐρώπην κατευθύνεται πρός τάς ἐπιπτώσεις τῶν οἱωνδήποτε ἐσωτερικῶν πολιτικῶν γεγονότων ἐπί τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καί ἐκεῖ περιορίζεται. Ὑπ' αὐτήν τήν ἔννοιαν ἐζήτησα ἀπό τό προσωπικόν τῆς ὑποεπιτροπῆς νά συνεχίση τήν συγκέντρωσιν καί ἄλλων πληροφοριῶν σχετικῶς μέ τήν ἐνδιαφέρουσαν αὐτήν ἱστορίαν πληροφοριῶν τοῦ εἴδους πού παρέσχε ὁ κ. Κάντορ.

Ὑπάρχουν ἀκόμη προβλήματα πρός λύσι ὅσον ἀφορᾷ τήν παράδοξη πολιτική πού συνεχίζουμε νά ἀκολουθοῦμε ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, καί νομίζω ὅτι αἱ ἐρευνητικαί προσπάθειαι αὐτοῦ τοῦ εἴδους βοηθοῦν πολύ τήν μελέτη μας».

Ἐπικρίσεις καί ἀπό τόν Τύπον

ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, Νοέμβριος.—Τόσον ἀπό τούς κόλπους τοῦ Κογκρέσσου ὅσον καί ἀπό τάς στήλας τοῦ τύπου ἀναπτύσσεται κατά τάς τελευταίας ἑβδομάδας μία ἔντονος ἐπίθεσις κατά τῆς πολιτικῆς τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως εἰς τήν Ἑλλάδα. Ἡ ἐπίθεσις αὐτή ἀσφαλῶς δέν εἶναι ἡ πρώτη, ἐμφανίζει ὅμως τήν ἰδιομορφίαν ὅτι συνδυάζει τήν ἀμερικανικήν πολιτικήν ὑποστηρίξεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μέ τήν στάσιν, τήν ὁποίαν ἐτήρησαν αἱ Ἀθῆναι κατά τήν τελευταίαν σύγκρουσιν εἰς τήν Μέσην Ἀνατολήν.

Δύο χαρακτηριστικά δείγματα τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς εἶναι ὁμιλία εἰς τήν Βουλήν τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ κ. Μπένζαμιν Ρόζενθαλ, προέδρου τῆς Ὑποεπιτροπῆς διά τήν Εὐρώπην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Βουλῆς καί ἄρθρον τοῦ γνωστοῦ σχολιαστοῦ Κλαίητον Φριτσεῦ ὑπό τόν τίτλον «Ὁ σύμμαχος πού ἀπουσίαζε».

Τά ἄρθρον τοῦ κ. Φριτσεῦ ἐδημοσιεύθη ἀρχικῶς εἰς τήν ἐφημερίδα «Νιού Γιόρκ Πόστ» καί ἀνεδημοσιεύθη μέ πεντάστηλον τίτλον εἰς τήν ἐφημερίδα «Φιλαντέλφια Ἰνκουάϊρερ». Ὁ συγγραφεύς του διετέλεσε κατά τό παρελθόν ἀναπληρωτής ὑφυπουργός Ἀμύνης καί ἐν συνεχείᾳ ἐκπρόσωπος τύπου τοῦ προέδρου Τρούμαν. Τό ἄρθρον του ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἀμερικανική κυβέρνηση δέν κατέβαλε καμμία προσπάθεια νά ἀποκρύψη τήν ὀργή της ἐναντίον τῶν συνεταίρων τῶν Η.Π.Α. στό Ν.Α.Τ.Ο., καί κυρίως ἐναντίον τῆς Βρεταννίας, τῆς Γερμανίας καί τῆς Γαλλίας, ἐπειδή αἱ χῶρες αὐτές ἀπέφυγαν νά ὑποστηρίξουν τήν ἀμερικανική πολιτική κατά τόν πόλεμο

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Αἴτησις ἀκυρώσεως τοῦ διορισμοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΥΠΟ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀλυσίδα ἀλληλοδιαδόχων ἀκυροτήτων, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν ἐν τέλει, ὡς ὑποστηρίζει, εἰς ἀκυρότητα αὐτοῦ τούτου τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, καταγγέλλει ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁ δικηγόρος κ. Λέανδρος Καραμφυλλίδης, διά καταθέσεως χθές αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

Ὁ αἰτῶν στηρίζων τό ἔννομον συμφέρον του διά τήν προσβολήν τοῦ ἀπό 14ης παρελθόντος Σεπτεμβρίου προεδρικοῦ διατάγματος περί τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου εἰς τήν δικηγορικήν του ἰδιότητα, δικαιολογοῦσαν ἰδιαιτέραν μέριμναν δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τήν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν δικαιοδοτικῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας, ἐπικαλεῖται ἐν περιλήψει:

«Τό ἐν λόγῳ διάταγμα εἶναι ἄκυρον, διότι τόσον τό διενεργηθέν τήν 29.7.1973 δημοψήφισμα, βάσει τοῦ ὁποίου φέρεται ἐκλεγείς δῆθεν ὑπό τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ ὑπογράφων ὡς τοιοῦτος τό διάταγμα τοῦτο, Γεώργιος Παπαδόπουλος, ὅσον καί αἱ νομικαί πράξεις, βάσει τῶν ὁποίων προεκηρύχθη καί διενηργήθη αὐτό, εἶναι παντελῶς ἄκυροι καί ἀνυπόστατοι, ὡς παράνομοι καί ἀντισυνταγματικαί, μηδέν ἀπολύτως ἔννομον ἀποτέλεσμα ἐπαγόμεναι».

Τό δεδικασμένον

Ὁ κ. Λ. Καραμφυλλίδης ὑποστηρίζει ὅτι τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει ἁρμοδιότητα, ἀλλά καί ὑποχρέωσιν νά ἐρευνήση τήν συνταγματικότητα καί τήν νομιμότητα ὅλων τῶν ἀνωτέρω πράξεων, χωρίς νά ἐμποδίζεται ἀπό τό δεδικασμένον ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου (ὑπ' ἀριθμ. 753, 754)1973) τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, διά τῶν ὁποίων ἀπερρίφθησαν οἱ ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος καί ἐπεκυρώθη τοῦτο.

«Οὐδέν δεδικασμένον» — ἰσχυρίζεται ὁ αἰτῶν (ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε, σημειωτέον, ἕνας ἐκ τῶν ὑποβαλόντων ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου — «καί οὐδέν ἐν γένει κώλυμα ὑφίσταται ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, διότι (...) ἡ ἔρευνα τῆς συνταγματικότητος ὡρισμένης νομικῆς διατάξεως ῥητῶς ἐπιβάλλεται ὡς αὐτοτελής ὑποχρέωσις δι' οἱονδήποτε δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου (...) ἀνακύπτει ζήτημα ἐφαρμογῆς

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Ἡ ἐφαρμογή τῆς νέας τιμῆς στό ρεῦμα

● ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

Ἀπό τῆς προσεχοῦς — μέ βάσιν τήν 9ην Νοεμβρίου — μετρήσεως θά ἐφαρμοσθῆ ἡ νέα τιμή τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, διά τάς οἰκίας θά εἶναι ηὐξημένη κατά 24%. Εἰς σχετικήν δήλωσιν προέβη χθές ὁ ὑπουργός Ἐνεργείας κ. Ἀπ. Παπαγεωργίου, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος εἰς τό θέμα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῆς καταναλώσεως ρεύματος μετά τήν ἀποφασισθεῖσαν μείωσιν αὐτῆς κατά 10%, διά περιπτώσεις ὅπου δέν ὑφίστανται σταθερά δεδομένα προηγουμένης καταναλώσεως, εἶπεν ὅτι ὁ καθορισμός θά γίνη κατ' ἐκτίμησιν ἀγαθοῦ ἀνδρός ὑπό τῆς Δ.Ε.Η. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. ὑπουργός, ἐτόνισεν ὅτι τό πνεῦμα τῆς οἰκονομίας εἰς τήν κατανάλωσιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, θά ἐπεκτοθῆ ὁπωσδήποτε καί εἰς ἅπασας τάς δημοσίας ὑπηρεσίας καί ἐν γένει τά Ν.Π.Δ.Δ. καί τούς Ὀργανισμούς.

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΠΕΖΟΥΡΙΑΣ

ΚΑΤΩ ἀπό τόν Πήγασο, σήμερα! Ἡ στήλη τούτη, τῆς Τετάρτης, τό ἔχει πολλές φορές δηλώσει ὅτι δέν περιφρονεῖ τά θέματα τῆς πρακτικῆς ζωῆς· πολύ λιγότερο τήν ἁπλή γλώσσα τῆς κοινῆς λογικῆς, πού ἀντιμετωπίζει τά πράγματα δίχως περιστροφές, ἀλόϊστα, μακριά ἀπό κάθε φιλολογία.

Ζοῦμε μιάν ἀναστάτωση. Παγκόσμια. Οἰκονομική κρίση, πόλεμος μισοτελειωμένος, σέ ζώνη εὔφλεκτη, πρωτόκουστες ἀποκαλύψεις παρασκηνίων σέ κλιμάκιο ἀνώτατο μιᾶς χώρας πού δέν ἡγεῖται ἁπλᾶ τοῦ μισοῦ κόσμου: ἔμοιαζε ἐπιφορτισμένη καί νά ἐκφράζει τήν ἀρετή τῆς Δημοκρατίας σ' ἀντίθεση μέ τόν — ὑποθετικά — ἠθικά μειωμένο δεσποτισμό. Αὐτή ἡ λέξη, Δημοκρατία! Πολύ παχειά ἔχει γίνει τόν τελευταῖο καιρό. Δέν ὑπάρχει στόμα ἐπίσημο, μισοεπίσημο, φιλόδοξο, ἀνεβασμένο στό προσκήνιο ἤ κρυμμένο στό ἐργα-

ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ

στήρι τῆς φιλαρχίας, πού νά μή τήν προβάλλει, νά τήν ἐπικαλεῖται, νά ὁρκίζεται στ' ὄνομά της, νά φοβερίζει ἤ νά ὑπόσχεται μ' αὐτήν γιά ἐχέγγυο. Προσωπικά, θά θέλαμε νά μήν ἀμφισβητήσουμε κανενός σχεδόν τήν καλή πίστη. Τό ζήτημα εἶναι πώς τέτοια πιά θολούρα ἔχει ἐπικρατήσει, πού ν' ἀναρωτιέται κανένας μήπως κάποιοι πέφτουν ἀκόμα καί θύματα αὐταπάτης. Μήπως νομίζουν πώς εἶναι κάτι πού δέν εἶναι. Ἡ λέξη Δημοκρατία δέν ἔχει τίποτα τό ἀπόλυτο, παραλλάζει ἀνάλογα μέ τίς γενικές συνθῆκες τῶν καιρῶν.

Ὅ,τι εἴταν Δημοκρατία πρίν ἀπό δυόμισυ χιλιάδες χρόνια δέν θά πεῖ πώς εἶναι καί σήμερα. Ἀκόμη κοντύτερά μας: ὅ,τι εἴταν Δημοκρατία στά τέλη τοῦ περασμένου αἰώνα, δέν εἶναι καί σήμερα. Ἐλάχιστη βλέπω νά ἔχει γίνει προσπάθεια μέ σκοπό νά ξεκαθαριστεῖ, πέρα ἀπό καθιερωμένα σχήματα καί τύπους, τό πραγματικό περιεχόμενο τῆς Δημοκρατίας στή σημερινή, δίχως προηγούμενο τούτη ἐποχή.

Μιά μέρα, ἐδῶ καί χρόνια, κουβέντιαζα μέ διπλωμάτη ἀνατολικῆς χώρας. Ἀγωνιζόμουν νά τοῦ ἐξηγήσω γιατί ἐμεῖς οἱ ἀπό δῶ θεωροῦμε ἀνελεύθερα τά καθεστῶτα ὅπως

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα